

Som grundlag for udvalgets debat forelå et af 35 udviklingslande fremsat resolutionsudkast med titlen „En verdenskampagne for almindelig opnåelse af læse- og skrivefærdighed“. Udkastet opfordrede medlemslande med analfabetisme problemer at tillægge disse en høj prioritet i landenes almindelige udviklingsprogrammer. Yderligere opfordredes andre lande samt organisationer i og uden for FN-kredsen, især UNESCO, til at medvirke i bestræbelser på at udrydde analfabetismen. Endelig sluttede resolutionsudkastet med at opfordre generalsekretæren til i samarbejde med UNESCO at undersøge, hvorledes den internationale bistand til en verdenskampagne for analfabetismens udryddelse kunne finansieres, herunder muligheden for oprettelser af en særlig fond til dette formål.

Debatten blev ret omfattende. Med nogle mindre reservationer gav udviklingslandene alle udtryk for kraftig tilslutning til forslaget. Fra vestlig side rettedes en del indvendinger mod udkastet, kraftigst fra USA hvis repræsentant pegede på, at spørgsmålet om voksenundervisning måtte behandles som et led i den større kreds af problemer i forbindelse med undervisning i det hele taget, og at denne problemkreds igen måtte behandles som et af elementerne i den totale økonomiske og sociale udviklingsproces, som u-landene stod over for at skulle løse. USA fandt, at hvert enkelt land selv måtte fastsætte de indbyrdes prioriteter mellem forskellige udviklingsprogrammer, og herunder også selv afgøre, hvorledes de til rådighed værende midler — såvel hjemlige ressourcer som hjælp fra udlandet — skulle anvendes. USA havde ikke indtryk af, at sponsorerne selv havde akcepteret UNESCO forslagets økonomiske implikationer med hensyn til u-landenes eget bidrag på 1500 mill. dollars og selv om USA ønskede at støtte kampen mod analfabetismen, advarede det imod at lade plenarforsamlingen vedtage en resolution om en verdenskampagne mod analfabetismen uden at man samtidig havde sikret sig, at spørgsmålets finansielle side var i orden. — England og Frankrig indtog en lignende holdning og lagde deres indlæg stor vægt på spørgsmålets økonomiske sider. Fra nordiske landes side deltog alene den norske repræsentant med to korte indlæg. I det sidste tilsagde han på alle de nordiske landes

vegne støtte til det foreliggende resolutionsudkast.

Sponsorerne havde i debattens løb foretaget flere ændringer af resolutionsudkastet. Den afgørende paragraf om tilvejebringelse af de fornødne ressourcer blev sluttelig formuleret som en indbydelse til generalsekretæren om i samarbejde med en række angivne organisationer at undersøge, hvorledes man kunne støtte nationale anstrengelser vedrørende analfabetismens udryddelse gennem en verdenskampagne eller på anden måde gennem internationalt samarbejde, såvel af finansiel som anden art. Generalsekretæren skulle aflægge beretning med fornødne forslag herom til 19. plenarforsamling.

Den engelske repræsentant anmodede om særskilt afstemning om denne paragraf, hvilket imidlertid afvistes af udvalget.

Resolutionsudkastet blev derefter vedtaget med 98 stemmer for, ingen imod, medens 1 land (Mexico) undlod at stemme.

I plenarforsamlingen vedtoges resolutionsudkastet enstemmigt.

Undervisningskampagner og forsyning med fødemidler.

I forbindelse med spørgsmålet om analfabetismens udryddelse forelagde Peru et resolutionsudkast med titlen „Undervisningskampagner og forsyning med fødemidler“.

Resolutionsudkastet tog som udgangspunkt, at kampagner for udbredelse af læse- og skrivefærdighed erfaringsmæssigt har størst chance for at lykkes, når man sørger for, at eleverne får en tilstrækkelig ernæring. Det opfordredes derfor medlemslandene til at gøre brug af de i denne forbindelse eksisterende internationale bistandskilder, herunder især verdensfødevareprogrammet, og det anmodede videre UNICEF og UNESCO om at undersøge, hvilke skridt der kunne tages til at udnytte fødevareoverskud i forbindelse med læsefærdighedskampagner uden dog derved at skade de fødevareeksporterende landes interesser.

Der var almindelig tilslutning til tankerne bag det peruvianske forslag, men der udtaltes en del forbehold i tilknytning til spørgsmålet om en eventuel udnyttelse af fødevareoverskuddene. Dette afsnit omformuleredes derfor, således at det kom til at